

Dosarul nr. 3ra-691/22
2-19100964-01-3ra-13072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a
Societății cu Răspundere Limitată „Cosmobil” împotriva Serviciului Fiscal de
Stat, Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău și Direcției deservire
fiscală Buiucani cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea
emiterii actelor administrative

împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din
19 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost admisă
acțiunea

constată:

La 5 iunie 2019, SRL „Cosmobil” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcției generale administrare fiscală
mun. Chișinău și Direcției deservire fiscală Buiucani cu privire la contestarea
actelor administrative și obligarea emiterii actelor administrative.

În susținerea acțiunii a indicat că în urma prelucrării extraselor de cont
bancar ale SRL „Cosmobil”, a fost stabilit că la 10 ianuarie 2019, din contul de
decontare al întreprinderii, nr. 22515010149562, deschis la BC „Moldova-
Agroindibank” SA, au fost extrase mijloacele bănești disponibile prin ordine
incaso emise de organele Serviciului Fiscal de Stat, după cum urmează: prin
ordinul incaso nr. 0119001167 din 10 ianuarie 2019 din contul bancar al
SRL „Cosmobil”, s-a încasat suma de 71 126,00 de lei cu destinația plății
– „P203, perceptut prin ordin incaso plata de bază – art. 194 din Titlul V al Codului
Fiscal 111210 Impozit pe venit obținut din activitatea de întreprinzător 71126,00

de lei”; prin ordinul incaso nr. 0119001172 din 10 ianuarie 2019, încasându-se suma de 69 033,00 de lei cu destinația plății – „P203 Perceptut prin ordin incaso plata de bază - art. 194 din Titlul V al Codului Fiscal 111210 Impozit pe venit obținut din activitatea de întreținător 69 033,00 de lei”, iar prin ordinul incaso nr. 0119001180 din 10 ianuarie 2019, încasându-se suma de 1 446,10 de lei cu destinația plății – „A203 Perceptut prin ordin incaso amenda art. 194 din Titlul V al Codului fiscal 143321 Amenzi aplicate conform Codului Fiscal de către organele Serviciului Fiscal de Stat, achitat parțial 1 446,10 de lei”.

Totodată, a comunicat că, prin demersul din 21 februarie 2019 (lăsat fără răspuns de organul fiscal) și, în mod repetat, prin demersul din 1 aprilie 2019 (înregistrat cu nr. de intrare 2776-AE), a solicitat autorității fiscale comunicarea motivelor și cauzelor în virtutea cărora a fost dispusă prin ordinele incaso nr. 0119001167, nr. 0119001172 și nr. 0119001180 din 10 ianuarie 2019 executarea silită a unor preținse obligații fiscale; prezentarea actelor administrative (decizii, procese-verbale, acte de control, indicații sau ordine interne, etc.), în baza cărora s-a dispus încasarea silită prin ordinele incaso nr. 0119001167, nr. 0119001172 și nr. 0119001180 din 10.01.2019 a sumelor bănești disponibile din contul bancar al SRL „Cosmobil”, întrucât din datele ce se conțineau în contul curent detaliat al contribuabilului SRL „Cosmobil” accesat pe pagina web „servicii.fisc.md”, nu se regăseau ca fiind evidențiate în calitate de obligații fiscale nestinse sumele încasate silit prin ordinele incaso nominalizate.

De asemenea, a concretizat că absolut toate plățile fiscale curente calculate și declarate de SRL „Cosmobil” în modul stabilit de legislația în vigoare, au fost onorate în termen.

A relatat că ulterior, prin scrisoarea nr. 26/2-09/2-25/1318 din 16 aprilie 2019, DDF Buiucani a DGAF mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, i-a comunicat faptul că DDF Buiucani a dispus la 20 noiembrie 2018 de hotărârea din 14 decembrie 2009 a Curții de Apel Chișinău pe dosarul nr. 3-2657/2009 și, în consecință, a restabilit în SIA „Contul curent al contribuabilului” sumele calculate conform deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009”.

Suplimentar, i-a mai fost comunicat că în urma analizei informației disponibile din Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat al contribuabilului SRL „Cosmobil”, s-a constatat că la situația din 9 ianuarie 2019, restanța la bugetul public național constituie suma de 194 587,19 de lei, iar la data de 10 ianuarie 2019, au fost înaintate ordine incaso la conturile bancare a contribuabilului în vederea stingerii obligației fiscale.

În acest context, a obiectat că acțiunile menționate mai sus ale organului fiscal sunt contrare legii și susceptibile să lezeze grav drepturile și interesele SRL „Cosmobil”, întrucât art. 169 alin. (1) Cod fiscal prevede că obligația fiscală se naște în momentul apariției circumstanțelor stabilite de legislația fiscală, ce

prevăd stingerea ei, or, în speță, organul fiscal a comunicat că a dispus executarea prin ordinele incaso din contul mijloacelor bănești disponibile la contul bancar al SRL „Cosmobil” a „sumelor calculate conform deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009”, având în vedere „hotărârea din 14 decembrie 2009 a Curții de Apel Chișinău, dosarul nr. 3-2657/2009”.

În această ordine de idei, a notat că de la data emiterii deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2009, la dosarul nr. 3- 2657/2009 (prin care a fost soluționat definitiv și executoriu litigiul privind legalitatea deciziei IFPS nr. 71 din 23 iunie 2009 pe marginea contestației fără număr din 19 mai 2009 a SRL „Cosmobil”, împotriva deciziei pe marginea cazului de încălcare a legislației IFS mun. Chișinău OF Buiucani nr. 118/342 din 11 martie 2009, deciziei pe marginea contestației IFS mun. Chișinău nr.105 din 04.05.2009), până la dispunerea încasării silită a sumelor bănești din contul de decontare al SRL „Cosmobil” prin ordinele incaso din 10 ianuarie 2019, s-au scurs peste 9 ani.

A mai punctat și faptul că deciziile în cauză ale organului de administrare fiscală se referă la calcularea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pe anul 2007 în sumă de 71 504 lei și aplicarea sancțiunilor fiscale de 33 000 de lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile pentru anul 2007 și întocmirea incorectă și neadecvată a declarațiilor privind TVA, astfel obligațiile fiscale în cauză fiind date cu 12 ani în urmă.

Or, art. 193 Cod fiscal stabilește condițiile declanșării executării silită a obligației fiscale: a) existența restanței, ținându-se cont de prevederile art. 252; b) neexpirarea termenelor de prescripție stabilite în prezentul cod; c) necontestarea faptului de existență a restanței și mărimii ei în cazurile prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. c) și d); d) contribuabilul nu se află în procedură de lichidare (dizolvare) sau în proces de insolvență conform prevederilor legislației în vigoare.

În acest sens, a opinat că obligațiile fiscale puse în sarcina SRL „Cosmobil” prin decizia pe marginea cazului de încălcare a legislației IFS mun. Chișinău OF Buiucani nr. 118/342 din 11 martie 2009 și Actul de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009, sunt prescrise de drept, iar executarea lor silită prin ordinele incaso din 10 ianuarie 2019, este ilicită.

La acest capitol, a mai invocat că potrivit art. 265 alin. (1) Cod fiscal, dacă determinarea obligației fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art. 264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanța judecătorească, însă numai în cazul în care acțiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanței judecătorești au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale.

Astfel, în speță, de la momentul determinării de către organul fiscal a obligației fiscale a SRL „Cosmobil”, au trecut mai mult decât 6 ani și nici nu au

existat circumstanțe care ar fi dus la suspendarea termenului de prescripție conform art. 265 alin. (2) Cod fiscal.

A specificat că evidența deciziilor privind stingerea obligației fiscale al cărei termen de prescripție a expirat se ține în Registrul evidenței deciziilor privind stingerea/suspendarea termenului de prescripție a obligației fiscale (anexa nr. 8 la prezentul Regulament), iar conform prevederilor art. 8 alin. (1) Cod fiscal, contribuabilul are dreptul: b) să se bucure de o atitudine corectă din partea organelor cu atribuții de administrare fiscală și a persoanelor cu funcții de răspundere ale acestora; h) să beneficieze de alte drepturi stabilite de legislația fiscală; i) să beneficieze de facilitățile fiscale, la care are dreptul conform legislației fiscale, pe perioada fiscală în care a întrunit toate condițiile stabilite.

În plus, a afirmat că la data de 20 decembrie 2018, SRL „Cosmobil” nu înregistra niciun fel de restanțe la impozite, taxe și alte plăți aferente bugetului de stat, inclusiv la defalcările de la impozitele și taxele de stat aferente bugetelor locale sau aferente fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală administrate de Serviciul Fiscal de Stat.

Pe cale de consecință, omisiunea Serviciului Fiscal de Stat în perioada 2009-2018 de a reflecta în termen util (cel puțin în limitele termenului de prescripție a obligației fiscale stipulat de art. 264 și 265 din Cod fiscal) în Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat a datoriilor contribuabilului SRL „Cosmobil”, conform deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009, a generat artificial situația în care SRL „Cosmobil”, de o manieră discriminatorie, a fost lipsită de dreptul de a beneficia de facilitățile (amnistia fiscală) acordate de legiuitor în baza Legii privind declararea voluntară și stimularea fiscală nr. 180/2018.

Așadar, a conchis că executarea silită prin ordinele incaso din 10 ianuarie 2019 a obligației fiscale cu termenul de prescripție expirat este contrară legii și afectează drepturile și interesele legitime ale SRL „Cosmobil”, precum și este susceptibilă să blocheze activitatea acesteia în urma retragerii ilicite a unor sume bănești considerabile din circuitul economic al societății.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 169 alin. (1), 170, 173, 178 alin. (3), 193, 265 alin. (1), 8 alin. (1) Cod fiscal, art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea privind declararea voluntară și stimularea fiscală nr. 180/2018, art. 209 alin. (1), 211-212 Cod administrativ.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea acțiunii DGAF mun. Chișinău, DDF Buiucani a Serviciului Fiscal de Stat de restabilire în SIA „Contul curent al contribuabilului” a sumelor calculate conform deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009; 3) obligarea DGAF mun. Chișinău, DDF Buiucani a Serviciului Fiscal de Stat să emită decizia privind stingerea obligației fiscale a SRL „Cosmobil”, stabilite prin decizia

Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009, în legătură cu survenirea termenului de prescripție; 4) obligarea DGAF mun. Chișinău și DDF Buiucani a Serviciului Fiscal de Stat să ramburseze la contul bancar al SRL „Cosmobil” mijloacele bănești în sumă de 71 126 de lei încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001167 din 10 ianuarie 2019, 69 033 de lei încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001172 din 10 ianuarie 2019 și 1 446,10 de lei încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001180 din 10 ianuarie 2019.

La 13 noiembrie 2020, SRL „Cosmobil” a depus cerere de completare și concretizare a acțiunii împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău și Direcției deservire fiscală Buiucani, prin care a solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) anularea ca fiind ilegală a deciziei nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind restabilirea sumelor stinse prin scădere a obligațiilor fiscale (inclusiv a căror executare este imposibilă) și luate la evidență specială conform deciziei organului fiscal din 14 aprilie 2009, emisă de șeful DDF Buiucani din cadrul DGAF mun. Chișinău; 3) anularea deciziei nr. 199 din 20 iunie 2019 pe marginea contestației împotriva acțiunii funcționarului fiscal din cadrul Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău; 4) obligarea DGAF mun. Chișinău, DDF Buiucani a Serviciului Fiscal de Stat să emită decizia privind stingerea obligației fiscale a SRL „Cosmobil”, stabilite prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009, în legătură cu survenirea termenului de prescripție; 5) obligarea DGAF mun. Chișinău și DDF Buiucani a Serviciului Fiscal de Stat să ramburseze la contul bancar al SRL „Cosmobil” mijloacele bănești în sumă de 71 126 de lei încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001167 din 10 ianuarie 2019, 69 033 de lei încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001172 din 10 ianuarie 2019 și 1 446,10 de lei încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001180 din 10 ianuarie 2019.

Prin hotărârea din 19 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost anulată decizia Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat nr. 322 din 30 noiembrie 2018 privind restabilirea sumelor stinse prin scădere a obligațiilor fiscale (inclusiv a căror executare silită este imposibilă) și luate la evidență specială conform deciziei organului fiscal.

A fost anulată decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 199 din 20 iunie 2019 pe marginea contestației împotriva acțiunii funcționarului fiscal din cadrul Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău.

A fost obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită decizia privind stingerea obligației fiscale a SRL „Cosmobil”, stabilite prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009, în legătură cu survenirea termenului de prescripție.

A fost obligat Serviciul Fiscal de Stat să emită actul administrativ privind rambursarea la contul bancar al SRL „Cosmobil” a mijloacelor bănești în sumă de 71 126 de lei, încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001167 din 10 ianuarie 2019; în sumă de 69 033 de lei, încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001172 din 10 ianuarie 2019 și în sumă de 1 446,10 de lei, încasate silit prin ordinul incaso nr. 0119001180 din 10 ianuarie 2019.

La 11 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 19 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 9 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva hotărârii din 19 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că de la data emiterii hotărârii din 14 decembrie 2009 a Curții de Apel Chișinău nr. 3-2657/2009, prin care a fost soluționat definitiv și executoriu litigiul privind legalitatea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 pe marginea contestației fără număr din 19 mai 2009 a SRL „Cosmobil” împotriva deciziei pe marginea cazului de încălcare a legislației Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău, OF Buiucani nr. 118/342 din 11.03.2009 și deciziei pe marginea contestației Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău nr. 105 din 04.05.2009, până la dispunerea încasării silite a sumelor bănești din contul de decontare al Societății cu Răspundere Limitată „Cosmobil”, prin ordinele incaso din 10.01.2019, s-au scurs peste 9 (nouă) ani.

Or, deciziile în cauză ale organului de administrare fiscală se referă la calcularea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pe anul 2007, în sumă de 71 504 lei și aplicarea sancțiunilor fiscale de 33 000 de lei pentru lipsa parțială a evidenței contabile pentru anul 2007, precum și întocmirea incorectă și neadecvată a 16 declarațiilor privind TVA, astfel obligațiile fiscale în cauză fiind date cu 12 (doisprezece) ani în urmă.

Pe de altă parte, instanțele de judecată au punctat că potrivit art. 265 alin. (1) Cod fiscal, dacă determinarea obligației fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art. 264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanța judecătorească, însă numai în cazul în care acțiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanței judecătorești au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale.

Pe cale de consecință, instanțele ierarhic inferioare au statuat că în litigiul dedus judecății, din momentul determinării de către organul fiscal a obligației fiscale a SRL „Cosmobil” au trecut mai mult decât 6 ani și nici nu au existat circumstanțe care ar fi servit drept temei de suspendare a termenului de prescripție conform art. 265 alin. (2) Cod fiscal.

În acest context, a fost subliniat că executarea silită impusă prin ordinele incaso din 10 ianuarie 2019 a obligației fiscale cu termenul de prescripție expirat este contrară legii și afectează drepturile și interesele legitime ale reclamantei SRL „Cosmobil”, acțiuni susceptibile să blocheze activitatea întreprinderii în urma retragerii ilicite a unor sume bănești considerabile din circuitul economic al acesteia, or, în conformitate cu art. 259 Cod civil, termenul se instituie prin lege, hotărâre judecătorească sau prin acordul părților și, indiferent de temeiul apariției, termenul se calculează după regulile stipulate în Titlul IV din Codul civil.

La fel, instanțele de judecată au reliefat că omisiunea Serviciului Fiscal de Stat, în perioada 2009-2018, de a reflecta în termen util, reieșind din limitele termenului de prescripție a obligației fiscale stipulat de art. 264 și 265 Cod fiscal, în Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat a datoriilor contribuabilului SRL „Cosmobil”, conform deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 118/342 din 11 martie 2009 și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 71 din 23 iunie 2009 asupra actului de control nr. 5-634906 din 17 februarie 2009, a generat situația în care întreprinderea reclamantă a fost lipsită de dreptul de a beneficia de facilitățile (amnistia fiscală) acordate de legiuitor în baza Legii privind declararea voluntară și stimularea fiscală nr. 180/2018.

La 27 aprilie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 13 iulie 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că soluția emisă de către instanțele ierarhic inferioare a fost adoptată prin aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și cu interpretarea eronată a legii.

A reiterat motivele de drept și de fapt invocate în referința la cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar.

A precizat că la data de 14 decembrie 2009, a fost adoptată hotărârea Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea contribuabilului SRL „Cosmobil” depusă împotriva deciziei nr. 118/342 din 11 martie 2009, hotărârea fiind cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Astfel, argumentul primei instanțe, menținut și de către instanța de apel, precum că la examinarea cauzei în fond și la pronunțarea hotărârii din 14 decembrie 2009, au fost prezenți reprezentanții Serviciului Fiscal de Stat este unul neîntemeiat, or, hotărârea adoptată nu era una definitivă și irevocabilă.

În aceeași cheie, a ținut să noteze că instanța de judecată nu a expediat în adresa autorității fiscale decizia redactată integral, emisă pe cauza dată, în corespundere cu prevederile art. 389 alin. (5), (6) CPC, care stabilește că decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și că aceasta se remite părților în termen de 5 zile de la semnare.

A evidențiat că Serviciul Fiscal de Stat a recepționat hotărârea motivată a Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2009, doar la 13 noiembrie 2018.

A mai remarcat și faptul că recipisa și scrisoarea de expediție, care au fost anexate de către intimat la cererea de concretizare și la care acesta a făcut referire confirmă circumstanțele expuse de către Serviciul Fiscal de Stat, or, la actele anexate de SRL „Cosmobil” lipsește dovada recepționării de către organul fiscal a hotărârii motivate sau a scrisorii de expediție.

Pe de altă parte, a declarat că potrivit materialelor anexate la dosar, se atestă lipsa împuternicilor persoanei cu numele Gîlcă, nefiind specificată funcția deținută, ținând cont de faptul că se prezumă de către instanțele ierarhic inferioare a fi un funcționar fiscal.

Prin urmare, argumentul menționat mai sus nu poate constitui un mijloc probatoriu în argumentarea poziției.

Totodată, a mai punctat că SFS a luat cunoștință de hotărârea irevocabilă la data de 13 noiembrie 2018, respectiv, de la data nominalizată se reia curgerea termenului de prescripție pentru executarea obligației fiscale calculate prin decizia nr. 118/342 din 11 martie 2009.

Așadar, invocarea expirării termenului de prescripție și aplicarea normei prevăzute de art. 173 Cod fiscal de stingere a obligației prin prescripție, este inadmisibilă.

A adăugat că potrivit informației „Cont curent generalizat” din Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, SRL „Cosmobil” nu înregistrează sume plătite în plus sau sume care, conform legislației fiscale ar urma să fie restituite contribuabilului.

Deci, acțiunea funcționarului fiscal din cadrul Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău, expuse în scrisoarea nr. 26/2-09/2-25/1318 din 16 aprilie 2018, care constă în refuzul anulării măsurilor întreprinse privind executarea silită a restanței, prin încasarea forțată de pe conturile bancare ale contribuabilului a mijloacelor bănești, a fost întreprinsă în conformitate cu prevederile legale.

A specificat că intimatul, contrar obligațiilor stabilite de art. 8 lit. e), j), 181 alin. (1)-(3), 252 alin. (1) Cod fiscal, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp nu execută decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 118/342 din 11 martie 2009, respectiv nu-și onorează obligațiunile față de bugetul de stat.

Corespunzător, în condițiile în care SRL „Cosmobil” nu s-a conformat prevederilor Legii nr. 180 din 17 august 2018 și nu a achitat până pe data de 20 decembrie 2018 inclusiv sumele plăților de bază aferente bugetului, Serviciul Fiscal de Stat nu avea temei legal de a anula amenzile aferente bugetului de stat și majorările de întârziere (penalitățile) calculate pentru neplata în termen a impozitelor, taxelor și a altor plăți obligatorii aferente bugetului de stat.

La 7 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SRL „Cosmobil” copia cererii de recurs depuse de Serviciul Fiscal de Stat, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, corespondență ce a fost restituită în adresa instanței de judecată cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 48-49 vol. II).

La 9 septembrie 2022, SRL „Cosmobil”, reprezentată de avocatul Valeriu Bîrcă a depus referință la recursul înaintat de către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând declararea inadmisibilității sau respingerea recursului, cu menținerea actului judecătoresc contestat.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 13 aprilie 2022 (f. d. 9 vol. II).

Este cert și faptul că la 27 aprilie 2022, Serviciul Fiscal de Stat a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 31 vol. II).

Decizia motivată din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată la adresa electronică a Serviciului Fiscal de Stat la 7 iulie 2022, fapt confirmat prin extrasul de pe poșta electronică (f. d. 36 vol. II).

Se mai constată că la 13 iulie 2022, a fost depusă motivarea recursului împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 39-43 vol. II).

Astfel, recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat împotriva deciziei din 13 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le îndeplinească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu